

Arrest

nr. 346 420 van 8 mei 2026
in de zaak X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. ROEKENS *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 20 september 2022, dient op 21 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 4 augustus 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 17 november 2023, 8 april 2024 en 23 september 2024.

1.3. Op 27 maart 2025 neemt het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing waarin het feitenrelaas wordt weergegeven als volgt:

“U bent een etnische Pasjtoen van de Wazir-stam afkomstig uit Ahmad Khel, district Khogyani, provincie Nangarhar, en bezit de Afghaanse nationaliteit. U bent een soennitische moslim, bent gehuwd en heeft een

minderjarige zoon. U voltooide de middelbare school, volgde tegelijk met uw middelbare studies, in de elfde graad, gedurende ongeveer een jaar ook lessen journalistiek, en vatte vervolgens een rechtenstudie aan. U zette deze evenwel na minder dan een jaar stop om financiële redenen en begon op 14 juni 2020 als journalist te werken voor Enikass Radio en TV, een private omroep gestationeerd in Jalalabad en geleid door de heer Z.L. (...)/L. (...). U werkte meer specifiek voor de radio. Als regionale verslaggever in uw district moest u informatie over incidenten en gevechten en allerlei gebeurtenissen, bijvoorbeeld op het vlak van gezondheid, onderwijs e.d.m., in uw district verzamelen, een verslag ervan maken en dit dan telefonisch doorgeven aan uw redactie. U was zelf niet met uw stem op de radio te horen, want dat had u in uw regio uw leven kunnen kosten.

U engageerde zich sinds de twaalfde graad ook in de jeugdraad van Khogyani, die armen en weeskinderen ondersteunde inzake minimale scholing, conflictoplossing, e.d.m.. Hierbij gaf u als vrijwilliger Engelse les.

Als journalist ging u discreet te werk omdat uw regio onder zeer sterke talibaninvloed stond. Op 20 mei 2021 moest u een reportage gaan maken in het nabij uw dorp gelegen dorp Pira Khel. Daar had een paar dagen eerder een clash tussen de taliban en daesh plaatsgevonden waarbij 16 tot 20 doden gevallen waren. U ging ter plaatse om informatie over de gevechten en de doden te verzamelen en interviewde de lokale bewoners. Onderweg terug naar huis werd u aan checkpoint van de taliban tegengehouden. Ze vroegen u of u van het islamitisch emiraat was en vroegen u te tonen wat u bijhad. Zo vonden ze uw identiteitskaart, uw persbadge, uw notities en uw smartphone. U werd vervolgens meegenomen op een motor en geblinddoekt weggevoerd omdat hun mullah u wou spreken. Na enige tijd werd u in een kleine kamer van modder opgesloten. Op de tweede dag werd u ondervraagd door de baas van de talibs, S.K. (...). Hij verweet u voor een radio te werken die tegen de islam was en de taal van de Amerikanen, van de ongelovigen te onderwijzen. Hij noemde u een afvallige en maakte duidelijk dat u gedood moest worden. Onder dwang moest u in een video spreken tegen uw radio, tegen de journalistiek en tegen de overheid van Afghanistan. U werd hard geslagen. Op de derde dag werd u naar een moskee gevoerd. Daarbinnen zag u uw vader, uw imam en de ouderen uit uw dorp. Er waren ook talibs aanwezig. De imam zei u te stoppen met uw job als journalist en met het geven van Engelse les. Hierop werd u vrijgelaten en keerde u terug naar huis. U werd eerst een paar dagen thuis verzorgd door uw moeder en daarna nog een paar dagen in het ziekenhuis. U nam contact op met Enikass en vertelde wat u was overkomen. Er werd u gezegd dat u het best klacht kon indienen bij de overheid, wat u vervolgens ook deed bij het districtshuis. De politie en het NDS (National Directorate of Security) toonden zich bereid u te helpen en gaven aan waakzaam te zullen zijn. U besloot op zoek te gaan naar een andere job, maar vond er geen. Omdat u in het onderhoud van uw familie moest voorzien, zag u zich genooddaakt terug bij Enikass aan de slag te gaan. U deed dit wederom op zeer discrete wijze in uw eigen regio. U bleef ook verder werken bij de jeugdraad. Na enige tijd sprak de imam uw vader aan over het feit dat u toch nog steeds als journalist aan de slag was. Uw vader kreeg schrik omdat de religieuze leiders vaak contact hadden met de taliban en daesh en drong erop aan dat u voor uw veiligheid het land zou verlaten. Vijf dagen voor de val van de overheid (15 augustus 2021), met name op 10 augustus 2021, vertrok u naar Kabul, vanwaar u naar Nimrooz trok en de grens met Iran overstak. Via Iran, Turkije – waar u hardhandig werd aangepakt - en de Balkan, Italië en Frankrijk bereikte u België, waar u aankwam op 20 september 2022 en om internationale bescherming verzocht op 21 september 2022.

Na uw vertrek uit Afghanistan kwam S.K. (...), die na de machtsovername de regionale talibanleider werd, een aantal keer naar uw vader om naar u te vragen. De taliban zoeken u nog altijd en vragen in het dorp en bij familieleden rond over u.

U wees er ook op dat u al een tijd in België woont, dat u hier vrij kan leven zonder angst, dat u een tatoeage heeft, dat u omgaat met 'vreemde' vrouwen, dat u foto's met 'vreemde' vrouwen op uw Twitteraccount heeft staan, dat u een vriendin heeft, dat u in een bar werkt(e), dat u op foto's staat met alcohol. U bidt ook minder. Op Twitter post u berichten gericht tegen de taliban. U heeft in België tevens gedurende twee dagen deelgenomen aan een activiteit, georganiseerd door Iraniërs, ter gelegenheid van internationale vrouwendag en gaf daarbij een korte speech over vrouwenrechten in Afghanistan. Kort ervoor was u als journalist ook aanwezig bij een bijeenkomst gericht tegen de Iraanse overheid; u deelde hierover online informatie en foto's. U wenst niet naar Afghanistan terug te keren omdat u er meteen door de taliban, in het bijzonder door S.K. (...), gedood zal worden om wat u in het verleden deed alsook om wat u hier doet en post op uw sociale media, die ongetwijfeld gevolgd worden door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw e-taskara, uitgereikt op 1 september 2019; een (wazige) foto van uw huwelijk; een foto van u aan een bureau; een foto van u met vrienden tijdens een picknick; een foto van uw familie; een foto van uw overleden broer; een foto van de taskara van uw overleden broer; uw badge van de jeugdraad; foto's van een bijeenkomst van kinderen op een school waar de jeugdraad een studiedag hield; uw Enikass persbadge, geldig tot 14 augustus 2021; twee foto's van u met collega's uit uw journalistenjob; een in het Pasjtoe opgestelde contractbrief ter bevestiging dat u van 14 juni 2020 tot 14 augustus 2021 voor Enikass werkte; drie aanbevelings- of appreciatiecertificaten inzake uw werk bij Enikass; een in het Engels opgestelde aanbevelingsbrief van Enikass d.d. 14 augustus 2021; een A4 met vermelding van een lers telefoonnummer en een gmail-adres van D.N. (...), een collega bij Enikass die naar Ierland vluchtte; uw klacht bij het districtshuis naar aanleiding van uw arrestatie door de taliban; de respons hierop vanwege de politie en het NDS; foto's van een

ziekenhuisdossier op uw naam waaruit onder meer blijkt dat u kneuzingen op uw lichaam had en een hoofdwonde en van 05.03.1400 Afghaanse kalender (26 mei 2021 Gregoriaanse kalender) tot 07.03.1400 (28 mei 2021) in het ziekenhuis verzorgd werd; foto's van incidenten in uw regio, waaronder van een aanslag op een school en van een omgekomen politieman; 2 DHL-enveloppes; een foto van u met verwondingen op de rug die u opliep onderweg naar België; een medisch attest d.d. 29 september 2022 aangaande een onderzoek kort na uw aankomst in België wegens het vermoeden dat u monkeypox zou hebben.

Om uw integratie en verwestering te onderbouwen maakte u de volgende stukken over: enkele foto's van u aan het werk in een bar en twee korte video's waarin te zien is hoe u een cocktail maakt; enkele foto's van u in een bibliotheek; enkele foto's van u met uw medecursisten en op diverse uitstappen (militaire parade, Mechelen); 2 foto's van u met uw Belgische vriendin; 10 attesten en getuigenissen die aantonen dat u Nederlandse les heeft gevolgd en verpleegkunde zou gaan studeren – wat u ook daadwerkelijk bent gaan doen - en dat u dit allemaal doet met veel motivatie; 5 foto's en een videobestand van uw deelname aan een actiedag voor vrouwenrechten; 11 screenshots van uw sociale media waarop u stelt journalist en mensenrechtenverdediger te zijn en waarop u posts plaatst tegen de taliban; 2 steunbrieven van Belgische kennissen; en een USB met diverse videobestanden en foto's, waarvan een aantal niet geopend kunnen worden en waarvan de rest aansluit bij de overige stukken aangaande uw leven en activiteiten in België.

Er werden tevens opmerkingen geformuleerd bij de vragenlijst van het CGVS (de maand juni werd telkens vervangen door mei), en de notities van de drie persoonlijke onderhouds (aanpassingen van schrijfwijzen, kleine correcties of aanvullingen, bijkomende uitleg bij bepaalde items)."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §5 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en de rechten van verdediging. Uit de bespreking van het enig middel blijkt dat verzoeker zich tevens beroept op een schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In hoofddorde gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus. Uit het betoog van verzoeker blijkt dat hij niet akkoord is met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vluchtrelaas en zijn verwestering. Hij tracht enkele weigeringsmotieven te weerleggen of te verklaren.

In ondergeschikte orde gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus. Na een theoretisch betoog, gaat verzoeker, onder het verwijzen naar en citeren van verschillende rapporten, in op de mensenrechten-, humanitaire- en economische situatie in Afghanistan sinds 2021. Hij wijst erop dat hij bijna drie jaar in België is en volledig verwesterd, dat mensen zoals hem die reeds geruime tijd in het buitenland hebben verbleven door de taliban worden beschouwd als verwesterd. Verzoeker duidt erop, onder verwijzing naar en citering van landeninformatie, dat verwesterde terugkeerders een risicoprofiel hebben. Hij herhaalt dat hij reeds zes (lees: drie) jaar in België is en volledig geïntegreerd is en enkel nog westerse waarden deelt, dat er geen enkele twijfel kan bestaan dat hij verwesterd is en er een reëel gevaar is in zijn hoofdte op een onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien door artikel 3 van het EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker gaat, onder verwijzing naar en citering uit landeninformatie, ook in op het streng islamitisch beleid en de strikte toepassing van de sharia van en door de taliban en de terugkeer naar hun voormalig schrikbewind, alsook wijst hij op risicoprofielen. Hij wijst in zijn betoog ook, onder verwijzing naar en citering uit verschillende bronnen, naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, inclusief de dreiging van ISKP.

In uiterst ondergeschikte orde meent verzoeker dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden en teruggestuurd naar verweerder voor verder en grondig onderzoek.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 2 maart 2026 een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;

- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024.

3.2. Verzoeker legt op 5 maart 2026 een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin verzoeker stelt, betreffende zijn integratie in België en verwestering, dat hij bepaalde documenten voorlegt betreffende zijn opleiding en privéleven in België, dat hij een verplegersopleiding volgt, dat hij als student werkt in een café, dat hij in België talrijke en duurzame sociale banden heeft opgebouwd, onder meer via zijn vrijwilligersactiviteiten, zijn opleiding en zijn studentenarbeid, dat hij beschikt over zichtbare tatoeages en dat al deze elementen zijn vrees versterken in geval van terugkeer naar Afghanistan, dat de huidige situatie geenszins toelaat hem dienaangaande gerust te stellen. Verzoeker gaat voorts in op de “*Antiwesterse standpunten van de Taliban en humanitaire crisis Afghanistan*”. Hij verwijst naar een rapport van 2023 van Freedomhouse waarin deze organisatie bezorgd is om de antiwesterse mentaliteit en Afghanistan een 8/100 geeft voor vrijheden, naar een mededeling van 7 november 2023 van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties waarin het volgens verzoeker pijnlijk duidelijk wordt dat het talibanregime uitermate strikt is, waarbij hij uit dit rapport en mededeling citeert alsook uit rapporten van 2023 van HRW. Hij stelt dat de situatie er niet op verbetert wat ook bewezen wordt door de beslissing van de VN Veiligheidsraad om een Special Envoy te sturen naar Afghanistan, dat Amnesty International in haar wereldjaarrapport van 2022/23 stelt dat de combinatie van de economische crisis in Afghanistan, de internationale isolatie en de macht van de taliban voor een uiterst gevaarlijke combinatie zorgen om mensenrechten te waarborgen, dat een van de voorbeelden, wat ook hij vreest, buitengerechterlijke executies zijn van mensen die de regels van de taliban niet volgen, dat de Europese Unie het recent heeft over de humanitaire crisis die er heerst in Afghanistan, waarbij hij citeert uit een artikel op de website van “*European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations*” van de Europese Commissie en stelt dat de autoriteiten niet alles in hun macht doen om de bevolking te beschermen, dat hoewel het land zich reeds in een ernstige humanitaire en mensenrechtelijke crisis bevindt, dit de komende tijd alleen maar erger zal worden door de beslissing van Pakistan om Afghanen, die eindelijk een veilige plek hadden gevonden, terug te deporteren naar het land dat ze zijn ontvlucht, waarbij hij wijst op de verschillende bronnen die hierover rapporteren. Verzoeker stelt dat in januari 2026 de situatie zorgwekkender is dan ooit, dat de recente ontwikkelingen wijzen op een verdere verzwakking van fundamentele waarborgen en een voortdurende verslechtering van het juridische en veiligheidskader, waardoor de reeds alomtegenwoordige risico's voor de bevolking nog verder worden vergroot, waarna hij citeert uit een persartikel van Rawadari. Hij meent dat gelet op al deze elementen blijkt dat het momenteel geldende juridische kader een geïnstitutionaliseerd systeem van willekeur, repressie en geweld verankert, dat onverenigbaar is met de meest fundamentele internationale mensenrechtennormen, dat in een dergelijke context een verzoeker die als verwesterd wordt beschouwd, die zijn onenigheid met het regime heeft geuit en om die reden het land heeft verlaten, bij een terugkeer een reëel, persoonlijk en bijzonder ernstig risico loopt, dat zijn profiel gemakkelijk kan worden gelijkgesteld met dat van een opposant of een zogenaamd ‘afwijkend’ individu, waardoor hij wordt blootgesteld aan willekeurige arrestaties, mishandeling, gedwongen bekentenissen en zelfs lijfstraffen of de doodstraf, zonder enige waarborg van een eerlijk proces, dat de dreigingen derhalve noch hypothetisch noch abstract zijn, maar concreet, actueel en van uitzonderlijke ernst, dat na de inname van Kabul in augustus 2021 de taliban-autoriteiten geleidelijk aan een regime geconsolideerd hebben dat is gebaseerd op een bijzonder strikte interpretatie van de sharia en een geïnstitutionaliseerde ‘zedenpolitie’, dat daarbij kan gewezen worden op de toenemende regulering van het uiterlijk en het gedrag van mannen via de wet inzake de bevordering van de deugd en de voorkoming van het kwaad, op handhavingspraktijken die worden gekenmerkt door willekeur, detenties en lijfstraffen, en op een gerechtelijke en procedurele omgeving die de minimale waarborgen van een eerlijk proces niet garandeert. Verzoeker meent dat deze elementen bijzonder relevant zijn voor de analyse van het risico bij terugkeer van mannen die meerdere jaren in Europa hebben verbleven, in het bijzonder wanneer hun uiterlijk, gewoonten of sociale codes als ‘verwesterd’ of niet-conform kunnen worden beschouwd, zoals in zijn geval, dat bovendien zich *in casu* werkelijk een probleem van verwestering, minstens gepercipieerde verwestering, stelt, dat een terugkeer naar Afghanistan voor hem eenvoudigweg ondenkbaar is, gezien het risico om als ‘verwesterd’ te worden geïdentificeerd en dus het risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet wel degelijk bestaat, dat hij dus dient erkend te worden als vluchteling. Hij vervolgt dat hij, in ondergeschikte orde, de subsidiaire

beschermingsstatus moet krijgen op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dat de bestreden beslissing – minstens en in uiterst ondergeschikte orde – nietig verklaard moet worden teneinde verder onderzoek te doen naar de situatie in Afghanistan in het algemeen en de provincie van herkomst van verzoeker in het bijzonder. Hij meent dat de door hem aangebrachte nieuwe elementen en documenten wel degelijk een onmiddellijke erkenning rechtvaardigen. Hij wijst erop dat de recente berichtgeving vanuit Afghanistan meer dan zorgwekkend is, dat uit de bijgebrachte informatie van HRW voor wat betreft de situatie van schoolgaande jongeren blijkt dat het risico in geval van terugkeer vaststaand is, dat de 'rule of law' niet geldt in Afghanistan, dat ook om die reden zijn vrees bijzonder actueel blijft, dat in deze context ook gewezen wordt op de recente bezorgdheden geuit door Richard Bennett, Speciaal Rapporteur van de Verenigde Naties inzake de mensenrechtensituatie in Afghanistan, die heeft gewaarschuwd dat gedwongen terugkeer naar Afghanistan betrokkenen blootstelt aan ernstige mensenrechtenschendingen, dat hij benadrukte dat Afghanistan bijzonder onveilig blijft voor vele terugkeerders, in het bijzonder voor personen die als verwesterd worden beschouwd of geassocieerd worden met buitenlandse waarden, instellingen of levensstijlen, dat hij er tevens op wees dat de humanitaire situatie kritiek blijft, gekenmerkt door voedselonzeekerheid, economische instorting en een drastische inperking van de civiele ruimte, dat Asylus vaststelt dat bepaalde praktijken of 'kenmerken' als niet-conform kunnen worden beschouwd door de aanwezige autoriteiten of feitelijke machthebbers, dat het onder meer een zogenaamd 'westers' kapsel, een te korte of afgeschoren baard, kleding die als te kort of te strak wordt beoordeeld en meer in het algemeen elke uiterlijke verschijning die een verbondenheid met of gelijkenis vertoont met niet-moslims, betreft, dat de door Asylus geraadpleegde bronnen aangeven dat deze elementen deel uitmaken van een systeem dat erop gericht is de 'imitatie' van een cultuur die als vreemd of strijdig met de opgelegde religieuze en sociale normen wordt beschouwd, te voorkomen. Verzoeker wijst erop dat hij reeds meerdere jaren op het Belgische grondgebied verblijft en volledig een verwesterde levensstijl heeft aangenomen, dat zijn uiterlijk, zijn kledinggewoonten en zijn integratie in een Europese culturele omgeving precies overeen stemmen met de kenmerken die volgens de bronnen aanleiding kunnen geven tot argwaan, controle en zelfs sancties, dat in een dergelijke context een terugkeer naar Afghanistan van hem, die reeds vele jaren buiten Afghanistan verblijft en aantoonbaar sterk verwesterd is, hem zou blootstellen aan een verhoogd risico om te worden geïdentificeerd als tegenstander van de door de feitelijke autoriteiten opgelegde normen, en derhalve vervolging of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 van het EVRM, dat hij bijgevolg zou terechtkomen in een land in crisis waar geen enkel recht gewaarborgd is en waar hij zou uitgestoten, gestigmatiseerd en waarschijnlijk gedood worden door de taliban.

Verzoeker voegt bij deze aanvullende nota foto's waarop hij te zien is in een café, als student verpleger, tijdens etentjes met verschillende andere mensen, aan het werk bij een hotel, aan het werk als student verpleger (post van 'bahbo5verpleegkunde – Jette') alsook een ondersteuningsverklaring betreffende zijn engagement door I.V., initiatiefontwikkelaar Samen voor een Diploma bij EVA Bxl.

3.3. Verzoeker legt op ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij verzoeker twee documenten voegt, met name een getuigenis van N.D. van 19 februari 2026 en een bewijs van zijn uitslag theoretisch examen rijbewijs – geslaagd van 2 maart 2026.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU of Kwalificatierichtlijn), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Landeninformatie

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij een aanvullende nota van 2 maart 2026 de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld. Voorts is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook landeninformatie van verschillende bronnen bevat, doet hierover niet anders denken.

4.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.5.1. De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het oorspronkelijk vluchtrelaas, ontslaat de asielinstanties niet van de verplichting om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

De beoordeling van de nood aan internationale bescherming kan zich aldus niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens is een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker.

4.5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hij zich, in Afghanistan, engageerde in de jeugdraad en Engelse les gaf als vrijwilliger, dat hij Afghanistan verliet als jonge twintiger, voor de machtsovername en ondertussen bijna drie jaar in België verblijft, dat hij de afgelopen jaren zich het leven in België eigen maakte, dat hij de westerse normen en waarden internaliseerde en bij een terugkeer niet meer zou kunnen aarden in de Afgaanse samenleving, dat hij een tatoeage heeft, vriendschappen sluit met mannen en vrouwen, hier een relatie heeft met een vrouw, in een bar werkt en in contact komt met alcohol en ook veel minder bidt, dat hij in zijn vrije tijd culturele activiteiten doet met zijn vrienden en zo dagelijks in contact komt met zijn Belgische medestudenten. Hij wijst op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (van 8 april 2024) dat hij een diploma graad 3 Nederlands heeft, dat hij met dit diploma naar de univ kan, dat hij een opleiding verpleging gestart is, dat dit een knelpuntberoep is, dat zijn

zus dokter is geweest en hij al een beetje bekend is met de materie, dat hij ten dienste wil zijn van de bevolking van België. Hij vervolgt dat hij dankzij zijn integratie en inspanningen, de Nederlandse lessen en studies hoger onderwijs, het Nederlands nu in die mate beheerst dat het einde van het persoonlijk onderhoud op 23 september 2024 in het Nederlands verliep. Hij wijst er ook op dat hij op twitter berichten plaatst gericht tegen de taliban en hij zich ook engageert op maatschappelijk vlak, dat hij activist is, deelneemt aan activiteiten voor vrouwenrechten in België en hij daarbij ook al gespecht heeft voor Afghaanse vrouwen, dat de gelijkheid tussen man en vrouw een waarde is die hij hoog in het vaandel draagt. Hij betoogt dat hij ook andere westerse waarden en normen, zoals onder meer keuzevrijheid van het individu en het recht op meningsuiting, heeft geïnternaliseerd. Hij meent dan ook dat hij, die hier al jaren verblijft, dermate is verwesterd dat een terugkeer naar Afghanistan voor hem onmogelijk zou zijn, dat hij verplicht zou worden mee te draaien in een maatschappij waarvan hij de waarden en gebruiken verwerpt, dat het voor hem dan ook ondenkbaar is om vandaag terug te keren naar Afghanistan, aangezien hij, omwille van zijn verwestering, vervolgd zal worden door de taliban, maar ook door de Afghaanse samenleving.

In het kader van zijn betoog betreffende de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker er nogmaals op dat hij bijna drie jaar in België is en volledig verwesterd, dat mensen zoals hem die reeds geruime tijd in het buitenland hebben verbleven door de taliban worden beschouwd als verwesterd. Verzoeker duidt erop, onder verwijzing naar en citering van landeninformatie, dat verwesterde terugkeerders een risicoprofiel hebben. Hij herhaalt dat hij reeds zes (lees: drie) jaar in België is en volledig geïntegreerd is en enkel nog westerse waarden deelt, dat er geen enkele twijfel kan bestaan dat hij verwesterd is en er een reëel gevaar is in zijn hoofde op een onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien door artikel 3 van het EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker gaat, onder verwijzing naar en citering uit landeninformatie, ook in op het streng islamitisch beleid en de strikte toepassing van de sharia van en door de taliban en de terugkeer naar hun voormalig schrikbewind, alsook wijst hij op risicoprofielen.

In zijn eerste aanvullende nota wijst verzoeker erop dat hij bepaalde documenten voorlegt betreffende zijn opleiding en privéleven in België, dat hij een verplegersopleiding volgt, dat hij als student werkt in een café, dat hij in België talrijke en duurzame sociale banden heeft opgebouwd, onder meer via zijn vrijwilligersactiviteiten, zijn opleiding en zijn studentenarbeid, dat hij beschikt over zichtbare tatoeages en dat al deze elementen zijn vrees versterken in geval van terugkeer naar Afghanistan, dat de huidige situatie geenszins toelaat hem dienaangaande gerust te stellen. Verzoeker gaat voorts in op de *“Antiwesterse standpunten van de Taliban en humanitaire crisis Afghanistan”* en stelt onder meer dat zijn profiel gemakkelijk kan worden gelijkgesteld met dat van een opposant of een zogenaamd ‘afwijkend’ individu, waardoor hij wordt blootgesteld aan willekeurige arrestaties, mishandeling, gedwongen bekentenissen en zelfs lijfstraffen of de doodstraf, zonder enige waarborg van een eerlijk proces, dat de dreigingen derhalve noch hypothetisch noch abstract zijn, maar concreet, actueel en van uitzonderlijke ernst, dat na de inname van Kabul in augustus 2021 de taliban-autoriteiten geleidelijk aan een regime geconsolideerd hebben dat is gebaseerd op een bijzonder strikte interpretatie van de sharia en een geïnstitutionaliseerde ‘zedepolitie’, dat daarbij kan gewezen worden op de toenemende regulering van het uiterlijk en het gedrag van mannen via de wet inzake de bevordering van de deugd en de voorkoming van het kwaad, op handhavingspraktijken die worden gekenmerkt door willekeur, detenties en lijfstraffen, en op een gerechtelijke en procedurele omgeving die de minimale waarborgen van een eerlijk proces niet garandeert. Verzoeker meent dat deze elementen bijzonder relevant zijn voor de analyse van het risico bij terugkeer van mannen die meerdere jaren in Europa hebben verbleven, in het bijzonder wanneer hun uiterlijk, gewoonten of sociale codes als ‘verwesterd’ of niet-conform kunnen worden beschouwd, zoals in zijn geval, dat bovendien zich *in casu* werkelijk een probleem van verwestering, minstens gepercipieerde verwestering, stelt, dat een terugkeer naar Afghanistan voor hem eenvoudigweg ondenkbaar is, gezien het risico om als ‘verwesterd’ te worden geïdentificeerd en dus het risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet wel degelijk bestaat, dat hij dus dient erkend te worden als vluchteling. Hij wijst ook op de recente bezorgdheden geuit door Richard Bennett, Speciaal Rapporteur van de Verenigde Naties inzake de mensenrechtensituatie in Afghanistan, die heeft gewaarschuwd dat gedwongen terugkeer naar Afghanistan betrokkenen blootstelt aan ernstige mensenrechtenschendingen, dat hij benadrukte dat Afghanistan bijzonder onveilig blijft voor vele terugkeerders, in het bijzonder voor personen die als verwesterd worden beschouwd of geassocieerd worden met buitenlandse waarden, instellingen of levensstijlen, dat Asylus vaststelt dat bepaalde praktijken of ‘kenmerken’ als niet-conform kunnen worden beschouwd door de aanwezige autoriteiten of feitelijke machthebbers, dat het onder meer een zogenaamd ‘westers’ kapsel, een te korte of afgeschoren baard, kleding die als te kort of te strak wordt beoordeeld en meer in het algemeen elke uiterlijke verschijning die een verbondenheid met of gelijkenis vertoont met niet-moslims, betreft, dat de door Asylus geraadpleegde bronnen aangeven dat deze elementen deel uitmaken van een systeem dat erop gericht is de ‘imitatie’ van een cultuur die als vreemd of strijdig met de opgelegde religieuze en sociale normen wordt beschouwd, te voorkomen. Verzoeker wijst erop dat hij reeds meerdere jaren op het Belgische grondgebied verblijft en volledig een verwesterde levensstijl heeft aangenomen, dat zijn uiterlijk, zijn kledinggewoonten en zijn integratie in een Europese culturele omgeving precies overeen stemmen met de kenmerken die volgens de bronnen aanleiding kunnen geven tot argwaan, controle en zelfs sancties, dat in een dergelijke context een terugkeer naar Afghanistan van hem, die reeds vele jaren buiten Afghanistan verblijft en aantoonbaar sterk verwesterd is, hem zou blootstellen aan een verhoogd risico om te worden geïdentificeerd als tegenstander

van de door de feitelijke autoriteiten opgelegde normen, en derhalve vervolging of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 van het EVRM, dat hij bijgevolg zou terechtkomen in een land in crisis waar geen enkel recht gewaarborgd is en waar hij zou uitgestoten, gestigmatiseerd en waarschijnlijk gedood worden door de taliban.

Verzoeker voegt bij deze aanvullende nota foto's waarop hij te zien is in een café, als student verpleger, tijdens etentjes met verschillende andere mensen, aan het werk bij een hotel, aan het werk als student verpleger (post van 'bahbo5verpleegkunde – Jette') alsook een ondersteuningsverklaring betreffende zijn engagement door I.V., initiatiefontwikkelaar 'Samen voor een Diploma' bij EVA Bxl.

Bij een tweede aanvullende nota legt verzoeker twee documenten neer, met name een getuigenis van N.D. van 19 februari 2026 en een bewijs van zijn uitslag theoretisch examen rijbewijs – geslaagd van 2 maart 2026.

4.5.3. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens de verschillende persoonlijke onderhouden (PO) op het CGVS onder meer verklaarde:

- *"(...) ik gaf ook engelse les als vrijwilliger, ik was ook burger activist. (...) We hebben een raad in Khogyani, om arme mensen en weeskinderen te ondersteunen om minimum aan opvoeding en scholing te kunnen gegeven. Daar ws ik actief als vrijwilliger en burger, een jongeren beweging. (...)We hadden ook een samenwerkingen, we ondersteunden meisjes om een minimum informatica les te volgen, kennis te maken met informatica."* (PO 17/11/2023, p. 9).

- *"En deze foto's in België? Actiedag van de vrouwenbeweging, waren een aantal Iraanse vrouwen. Er waren leden van het parlement ook. Als journalist heb ik daar aan deelgenomen. mEt die parlamentsleden sta ik op de foto. Ik had daar ook een korte speech om te zeggen dat in Afghanistan de vrouwen rechten niet zijn gerespecteerd. En deze foto, is de dag erna, soort medaille/cadeau georganiseerd om de vrouwen rechten te vieren."* (PO 17/11/2023, p. 14).

- *"Mijn zussen volgden studies als verpleegkundige (...) U zei ook dat er zussen dokters waren, wie waren dat? F. (...) is afgestudeerd in die sector, heeft al met verschillende organisaties gewerkt. Mijn jonge zus was bezig met studies verpleegkundige, afgestudeerd. (...) Nu de taliban de macht heeft overgenomen, mag ze niet meer ze blijft thuis"*. (PO 17/11/2023, p. 19).

- *"De andere (is) omdat ik hier in België een tijdje heb gewoond, dat kan ook een gevaar zijn als ik terugkeer, ik heb een tatoeage op lichaam, ik heb foto's met vrouwen op mijn twitter, en foto's met alcohol, dat is verboden, ze gaan me daar ook over straffen. Ik ben actief op twitter, meestal tegen de taliban, ik postte daar dingen tegen de overheid die nu aan de macht is vanwege de taliban, ze volgen dat waarschijnlijk, ik verwacht dat ik in gevaar ga zijn vanwege die posts op twitter als ik terugkeer naar afghanistan."* (PO 8/4/2024, p. 9).

- *"Ja, er zijn foto's, van internationale vrouwen dag, waar ik aan deel genomen heb, daar cadeaus aan vrouwelijke vrienden gegeven. Daar waren ook vrouwen uit iran, die hadden ook problemen en onderdrukt ware, en foto's van mijn klasgenoten, omwille van die foto's, dat ik hier een gelukkig leven heb, dat ik hier een vrij leven heb dat ik hier niet het gevoel heb dat er iemand is die opzoek is naar mij, die mij wil vermoorden"* (PO 8/4/2024, p. 9-10).

- *"Dus als u weet, vrouwen en meisjes kunnen niet naar school, daarnaast veel andere problemen in afghanistan, tijdens de vrouwendag daar een speech gegeven in de engelse taal, ik wou mijn stem laten horen door anderen, over de gemeenschap"* (PO 8/4/2024, p. 10).

- *"Ja mijn speech ging (over) de problemen in Afghanistan, over de vrouw en hun rechten, de problemen, dat ze daar precies in gevangenis blijven gewoon thuis en niet eens naar school, dat is een miserie voor ons land onze natie. We hebben vrouwelijke ingenieurs en dochters, dat is miserie, ze mogen niet eens naar school, hoe gaan ze al die beroepen uitoefenen"* (PO 8/4/2024, p. 10).

- *"Vreest u de taliban in afghanistan, omwille van dit soort foto's? Waarom niet, dat was de taliban he, er is iets wel zoals verkopen en kopen van alcohol is verboden, staan met vreemde vrouwen mag niet. Dat is allemaal verboden. Ze kunne u zelfs voor de zaken vermoorden"* (PO 8/4/2024, p. 12).

- *"Daarnaast, ik heb een tatoeage, ik bid niet altijd, dat dat een probleem kan dat een probleem veroorzaken: hier heb ik een vrij leven, dat kan daar niet. Dat waren tatoeages en gewoontes van westerse mensen, ik voel me hier goed, ik kan niet terug naar daar en leven op die manier" , "Hier in Europa en België, ik kan alles doen, ik kan alles delen met andere, hun rechte en andere zaken. Hier ben ik niet bang van de taliban, dat ik gearresteerd kan worden", "Wel in Afghanistan, ik kon zulke zaken niet delen met men(s)en, over gevoelens, over problemen van andere mensen, alles kan daar tegen jou gebruikt worden als bewijs voor iets, hier ben ik vrij, alles kan delen dat ik wil, omdat hier vrij ben", "Op twitter post ik iets, iedereen kan dat zien (...) op mijn eigen naam (...) Dat is nu belangrijk voor mij, als ik iets deel met andere, dat ze dat ook mogen weten we wie ik ben, dat ik dat deel met mensen"*. (PO 8/4/2024, p. 13).

- *"Zelfs mijn verre familieleden, die zouden problemen maken, mensen willen niet dat ik die zaken doe, er kunnen problemen van komen"* (PO 8/4/2024, p. 14).

- "Ze is gewoon mijn vriendin, soms zien we elkaar iets drinken of eten, soms ontmoeten we elkaar", "Ik ben ook een mens, lange tijd afwezig van mijn vrouw, ik wil ook een relatie met een andere vrouw, dat kan" (PO 8/4/2024, p. 14).
- "Ik heb ook journalistiek gevold", "Toen ik in 11^e graad op school zat, in 2019 volde ik dan journalistieke lessen. Naast mijn schoolstudie volgde ik deze lessen ook", "Ongeveer een jaar" (PO 23/9/2024, p. 2)
- "Na mn middelbaar begon ik dan die rechten studies", "engelse cursus gevolgd, vanzelfsprekend dat je dan veel taalkennis hebt, daarvoor ook al Engelse cursussen gevolgd", "Ik heb die Engelse cursus ongeveer 6X gevolgd, ik was daar goed in, na m'n taalkennis gaf ik ook les, aan andere meisjes en jongeren. Als vrijwilliger", "Ik werkte voor khogyani jongeren verenigin, ze hielpen gewoon jongeren die ze arm waren, die weeskinderen waren, om ze te ondersteunen", "Toen ik op school zat in de 12^e graad, wanneer ik vrij was, dan hielp ik hier om les te geven, (...) ", "Tot mn vertrek, was ik er lid van deze organisatie, ook tot mn vertrek, daar gewerkt. Jaar of anderhalf jaar, gedaan", "Het was wel, een keer per week, drie of vier keer per maand, het hangt er van af, als er iemand afwezig was, dan deed ik dat ook", "Wel, mn motivatie was, om de arme kinderen te helpen, om daarnaast de welke meisjes die niet de gelegenheid hadden om te studeren, ik wou ze daar dan bij helpen", "(...) de meisje waren tussen 8 en 10 jaar, en de jongeren waren tot en met 18" (PO 23/9/2024, p. 3).
- "Heeft de organisatie zelf ooit problemen gekend omwille van die lessen in Afghanistan? Na de komst van de taliban, toen hebben ze onze studies enzo verboden. Toen druk van de burgers, en de mensen zeiden dat ze daar geen politieke zaken verspreiden. Dat ze enkel mensen les geven, dan kwamen ze wel terug open. Er waren toen heel weinig leerlingen om les aan te geven. Nu dat ik op de hoogte ben, 80 of 90 procent van die studies, wordt nu niet meer gedaan. Welke meisjes die een hoge leeftijd hebben, kunne niet naar de les komen. Ook mn collega's ook bedreigd door de taliban, ook niet goed voor hen. Om daar les te geven.", "Wel de organisatie bestaat nog, maar het meest persoon is daar niet meer, ze hebben daar niet veel activiteiten en ook geen plannen om daar verder mee te doen. Wij waren toen vrijwilligers om die lessen te geven, die hadden dan ook sponsors in die tijd. Maar die mensen die toen sponsor waren, wel band van de Taliban, vandaar dat ze niet durven om die organisatie te ondersteunen, zodat er geen sponsors meer zijn. Ze kunnen niet die activiteiten verder zetten", "(...) gewoon rijke mensen. Ze ondersteunden die om geld te geven, er waren ook sponsors uit het buitenland, die geld stuurden. We hadden ook internationale zoals UNHR.", "Maar initieel had de Taliban bij de machtsovername de activiteiten van de school verboden? Wel, ja. De meisjes die dan een hogere leeftijd hadden, die meisjes kunnen ze niet meer naar de lessen komen. Ook minder interesse door de mensen, door de armoede enzo, dus minder motivatie om lessen te volgen. Daardoor 80 of 90% minder activiteiten dan vroeger. De Taliban vertellen, ipv Engelse lessen en computer te leren, beter naar madrassa te gaan en religieuze klassen te volgen, Engelse is een buitenlandse taal, hoeft niet geleerd te worden. Beter om religieus geschoold te zijn ipv wetenschappelijke lessen te volgen" (PO 23/9/2024, p. 5).
- "(...) onze hoofd van organisatie, wel bedreigd om zn activiteiten stop te zetten, maar toch onze activiteiten verder zetten, om les te geven, om bij te dragen aan de maatschappij te helpen", "hoofd van onze organisatie, die tegen ons zei, dat hij bedreigd werd oor de taliban. Dat die tegen de activiteiten waren, we moesten waakzaam zijn om niet in de problemen te komen", "Wel we vierden daar ook nationale dag, we moesten daar ook de vlag respecteren, omhoog trekken in kaga bazaar, die dag ook de taliban aangevallen, door hen beschoten. Dat hebben we meegemaakt", "die dag werd in de lucht geschoten, die mensen liepen gewoon weg", "Ik was daar toen ook wel, ook onze hoofd van de organisatie, andere collega's ook. Iedereen liep toen weg", "ze kwamen op motorfietsen in de bazaar, in de lucht geschoten en dan terug weg", "vaker, in het algemeen in Afghanistan, vaker dat er zo incidenten waren, in de regio waren er vaak incidenten, schietincidenten, om mensen dood te schieten", "Dat was wel voor mij de eerste keer dat ik zoiets meemaakte, van zo dichtbij en ik hoorde schoten, angstig, ik trok bleek, in paniek moest ik weglopen", "Schoten ze toen omwille van jullie, was de school het doelwit? We waren daar al bezig enzo, de mensen die daar waren, we moesten die dag samen vieren, daar dan wel in de lucht geschoten", "dat die niet alles met ons deelde, hij wou ook niet dat wij gemotiveerd werden, maar wel als daar een grote gevaar was, dan vertelde hij ons wel dat we waakzaam waren, ik was daar ook geen vaste medewerker, dat ik dan vaak in contact met hem was, vandaar dat ik niet zo veel weet" (PO 23/9/2024, p. 6-7).

In het rechtsplegingsdossier bevinden zich reeds verschillende stukken waarmee verzoeker zijn verwestering heeft trachten te staven. Het betreft onder meer:

- bewijzen van Nederlandse taallessen en getuigenissen over zijn inzet, attitude, motivatie, leervermogen en karakter;
- foto's en filmpjes van zijn sociaal, werk- en privéleven in België;
- foto's met een vrouw in omhelzing;
- getuigenverklaringen;
- foto's van zijn sociale media waarbij hij zich een journalist en mensenrechtenverdediger noemt, en foto's en video's (re)post die kritisch zijn voor de taliban en de beperkingen van de mogelijkheden voor meisjes en vrouwen in Afghanistan;
- foto's van verzoekers deelname aan een activiteit en een foto (vermoedelijk van een post op sociale media) waarop hij onder meer te zien is al speechend;

- getuigenis van de coördinator opleiding graduaat basisverpleegkunde van 27 maart 2024 waaruit blijkt dat verzoeker sinds 1 februari 2024 deze opleiding volgt.

4.5.4. Verzoeker neemt het woord ter terechtzitting en verklaart in vlot Nederlands dat hij sinds drie jaar in België leeft, dat hij helemaal geïntegreerd is, dat hij student is in de week en tegelijk barmedewerker ernaast, dat zijn ideeën, waarden en levensstijl zijn veranderd, dat hier sprake is van vrijheid, gelijkheid en een open samenleving, dat hij bang is om terug te keren naar Afghanistan, dat hij zijn studies verpleegkundige gestopt is om gezondheidsredenen en hij heden 'Management/Languages' studeert, dat hij een bedrijf wil opbouwen en mensen helpen, dat hij in het eerste jaar zit, dat hij goed is in talen, dat hij nu bij een Belgisch gezin woont, dat hij veel stages heeft gedaan in ziekenhuizen en woonzorgcentra, dat hij tatoeages heeft op zijn armen en buik, dat hij zich vrij voelt om alles te doen in Europa en België, dat hij vrijwilliger is bij EVA bxl, dat hij daar mensen helpt, dat hij studenten die naar België komen helpt met de taal. Betreffende zijn Belgische familie verklaart verzoeker dat de dame niet kon meekomen naar de zitting daar zij in het ziekenhuis ligt. Verzoeker is ter terechtzitting wel vergezeld door zijn mentor, een dokter die hem helpt met zijn studies en die hij sinds anderhalf jaar kent. Tot slot wijst verzoeker er ook op dat bij het volgen van het nieuws blijkt dat het heel gevaarlijk is waar hij woont bij de grens met Pakistan, dat het gevaarlijk is voor iedereen die daar woont, dat zijn familie nog steeds aan de grens woont, dat er vaak problemen zijn met internet en dat ze op dit moment ok zijn.

4.5.5. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 §4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, §4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de

godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

4.5.6. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake

binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 18-19). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 18-19). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' ('*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*') (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 21). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's. Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 23-24) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 32-34). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31; EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op

ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden – al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd – en verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van niet-soennitische feestdagen worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 29-30). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 29-30). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 29). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 30). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 30).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze

verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 43).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 43-44). Uit voormelde *Country Focus* van januari 2026 (p. 44) blijkt dat het aantal lijfstraffen in 2025 is toegenomen in vergelijking met de voorgaande periode.

De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 43-44).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 29).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

Op 4 januari 2026 is het Wetboek van Strafvordering voor Rechtbanken ('*De Mahakumu Jazaai Osulnama*'), ondertekend door de opperste leider Haibatullah Akhundzada en verspreid onder de rechtbanken op provinciaal niveau in heel Afghanistan, uitgevaardigd. Volgens Rawadari legaliseert het Wetboek discriminatie, het beperken van fundamentele vrijheden van personen en willekeurige arrestaties en straffen. In het Wetboek worden geen minimum- of maximumstraffen bepaald en wordt een onafhankelijk onderzoek ter bewijsvoering van strafbare feiten afgeschaft en worden 'bekentenissen' en 'getuigenverklaringen' de belangrijkste bewijsmiddelen. Aanhangers van de Hanafi-school worden beschreven als moslims terwijl leden van andere stromingen en geloofsovertuigingen worden omschreven als ketter ('*mubtadeh*'). Om het algemeen belang te dienen, is het doden van overtreders, met inbegrip van personen die valse geloofsovertuigingen hebben strijdig met de islam of personen die anderen uitnodigen tot dergelijke overtuigingen, toegestaan met de toestemming van de '*imam*'. Ook wordt bespotting en het belachelijk maken van islamitische regelgeving strafbaar gesteld. Aanhangers van de Hanafi-school worden niet toegestaan hun geloof te verlaten, en indien bewezen voor een rechter, kunnen zij omwille van dit feit veroordeeld worden tot een gevangenisstraf. Een 'rebel' ('*baghi*') wordt gedefinieerd als iemand die 'ernaar streeft corruptie te verspreiden' en het Wetboek bepaalt dat hun schade openbaar is en zij niet kunnen hervormd worden zonder gedood te worden. Artikel 4, clausule 6 van het Wetboek bepaalt dat elke moslim, wanneer getuige van zondaars die een zonde begaan, mag overgaan tot bestraffing. Dansen en het kijken

naar dansen wordt strafbaar gesteld en het Wetboek roept op tot vernietiging van plaatsen van corruptie. Elke persoon aanwezig bij een bijeenkomst van corruptie is medeplichtig aan de daad van corruptie. Daarnaast verdeelt artikel 9 van het Wetboek de samenleving in feite in vier categorieën: geleerden ('*ulama*'), de elite ('*ashraf*'), de middenklasse en de lagere klasse. Wanneer een misdrijf wordt begaan, wordt het soort en de zwaarte van de straf niet bepaald op grond van de aard van het gepleegde misdrijf, maar op basis van de sociale status van de dader. Ook wordt in het Wetboek het woord 'slaaf' ('*ghulam*') en 'meester' ('*badaar*') vermeld. Een '*hadd*'-straf kan worden uitgevoerd door een '*imam*' en een '*tazir*'-straf kan worden uitgevoerd door een echtgenoot of een 'meester'. Artikel 18 van het Wetboek, alsook andere artikelen, schrijft de straf van geseling voor. Daarnaast zijn er een aantal bepalingen die de onderdrukking van de vrije meningsuiting tot gevolg hebben alsook het criminaliseren van oppositie tegen en kritiek op de taliban. Verder bepaalt het Wetboek dat alleen als de man de vrouw met een stok slaat en deze daad leidt tot een ernstig letsel, zoals 'een wond of blauwe plekken', en de vrouw dit voor een rechter kan bewijzen, de man wordt veroordeeld tot vijftien dagen gevangenisstraf. Andere vormen van fysiek geweld, psychologisch geweld en seksueel geweld tegen vrouwen zijn niet expliciet verboden in het Wetboek. Voorts worden, in geval een vrouw herhaaldelijk naar het huis van haar vader of andere familieleden gaat zonder toestemming en niet terugkeert ondanks het verzoek hiertoe van haar echtgenoot, de vrouw en elk lid van haar familie en verwanten die haar hebben verhinderd naar het huis van haar echtgenoot te gaan, beschouwd als misdadiger en veroordeeld tot een gevangenisstraf (Rawadari, "*Press Release Regarding the Implications of the "The Criminal Procedure Code for Courts" Issued by the Taliban*", 22 januari 2026).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 22). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ('*Ministry of Communications and Information Technology*') wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige taliban-segmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan

gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 46 en 47). Vele terugkeerders komen toe in Afghanistan zonder middelen en sommigen hebben zelfs nog nooit een voet in Afghanistan gezet. Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precare humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken, dat hen kan helpen bij het vinden van werk. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst werden en ondervraagd werden. Volgens het Duitse Tagesschau hebben de *de facto*-autoriteiten van de terugkeer van Afghanen uit Europa in 2025 geprofiteerd om via video's te laten voorkomen dat zij terug welkom worden geheten in Afghanistan en wordt migratiemanagement aangegrepen om in de afwezigheid van diplomatieke erkenning relaties aan te knopen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 50). Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 44- 45).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM), *Focus Afghanistan. Return from abroad*, van 14 februari 2025 (waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan Country Focus* van januari 2026) handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het 'Immigration Department', dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het 'National Resistance Front' (hierna: NRF) of het 'Afghanistan Freedom Front' (hierna: AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie 'Islamic State Khorasan Province' (hierna: ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto*-autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97,5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto*-autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens Der Spiegel zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkele van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is de IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse Ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”. Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als ‘beïnvloed’ door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden gevisieerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 51). Stigmatisering is onder meer het gevolg van de kosten van emigratie, vaak betaald door de uitgebreide familie, hetgeen leidt tot onbetaalde schulden en vergaande economische gevolgen voor familieleden. Een bron vermeldt dat terugkeerders uit Europa vaak vermijden kenbaar te maken dat zij uit het Westen werden gerepatrieerd om stigmatisering te vermijden. Voorts wordt gesteld dat roddels zich snel verspreiden, waarbij een terugkeerder uit Europa vaak wordt verdacht ‘besmet’ te zijn met westerse waarden en ideeën, zijn eigen cultuur te zijn

'verloren' en verboden handelingen te hebben gesteld, zoals niet bidden, zich bekeren tot het christendom, alcohol drinken of omgaan met vrouwen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 48-49). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.5.7. Het CGVS motiveert in de bestreden beslissing betreffende de door verzoeker aangebrachte elementen en documenten ter staving van zijn aangevoerde verwestering wat volgt:

“Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is immers afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt.

In uw geval heeft u onvoldoende geloofwaardige en concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

U vreest een terugkeer naar Afghanistan ten gevolge van uw verblijf en activiteiten in België – die u met diverse foto's, steunbrieven, attesten, videobestanden, screenshots staaft - en omdat men in Afghanistan gelooft dat u westers bent. U heeft een tatoeage, u gaat om met 'vreemde' vrouwen, u heeft foto's waarop u met 'vreemde' vrouwen staat op uw Twitteraccount, u heeft hier een vriendin, u werkt(e) in een bar en staat op foto's met alcohol. Deze zaken zijn verboden en de taliban zullen u er om straffen bij terugkeer. U bidt niet altijd. Op uw sociale media post u ook berichten gericht tegen de taliban, voornamelijk over de schending van vrouwenrechten in uw land. U heeft in België tevens gedurende twee dagen deelgenomen aan een activiteit, georganiseerd door Iraniërs, ter gelegenheid van internationale vrouwendag en gaf daarbij een korte speech over vrouwenrechten in Afghanistan. Kort ervoor was u als journalist ook aanwezig bij een bijeenkomst

gericht tegen de Iraanse overheid; u deelde hierover online informatie en foto's. Hier heeft u een vrij leven, in Afghanistan niet en u kan ginds niet meer leven op die manier (CGVS I p. 14; CGVS II p. 9, 10, 11, 12, 13, 14).

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u reeds 20 jaar was toen u uw thuisland verliet. In Afghanistan ging u naar school, voltooide u uw middelbaar en startte u hogere studies, huwde u en stichtte u een gezin. Bijgevolg dient besloten te worden dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u intussen, na 2,5 jaar jaar verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van die waarden en normen, zoals de omgangsvormen met vrouwen (vergeten mag niet worden dat u nog een echtgenote heeft in Afghanistan) en de houding ten overstaan van alcohol, en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Dat u er in België als gehuwd man een vriendin op na houdt omdat u al lang verwijderd bent van uw vrouw en u ook een relatie kan en wil hebben met een andere vrouw (CGVS II p. 14) sluit overigens geenszins aan bij de in het Westen gebruikelijke normen en waarden.

Dat u, zoals u bij uw tweede onderhoud opmerkte, niet altijd bidt (CGVS II p. 13) – daar waar u tijdens uw eerste onderhoud hierover met geen woord repte, integendeel, u gaf aan als soenniet vijf keer per dag te bidden (CGVS I p. 4) – is louter omdat u hier de vrijheid heeft zo te handelen. Wederom blijkt hieruit niet dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, als soennitische moslim, ook op dit vlak niet opnieuw naar de actueel vigerende religieuze voorschriften in Afghanistan zou kunnen schikken.

U heeft daarenboven ook nog steeds een netwerk in uw land van herkomst waarmee u nog in contact staat en dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Inzake uw tatoeage – u heeft op de onderarm de woorden Mum en Dad verbonden met een rood hart staan (CGVS II p. 13; CGVS III op. 26) – maakte u niet aannemelijk dat het louter hebben van een tatoeage zou inhouden dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Uit niets blijkt dat uw tatoeage een obscen of voor de taliban bijzonder aanstootgevende afbeelding betreft. Verder blijkt uit niets dat deze tatoeage als een dermate integraal onderdeel van uw identiteit kan worden beschouwd dat van u niet zou kunnen verwacht worden dat u deze zou laten verwijderen of minstens zou bedekken. Bijgevolg kan er geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit het gegeven dat u een tatoeage heeft.

In verband met uw afkeer van de algemene overtuigingen en handelingen van de taliban, waaronder de schending van de rechten van de vrouw, waaraan u uiting heeft gegeven door uw deelname aan een beperkt aantal politiek getinte evenementen en op uw sociale media (Twitter), waarbij u zich van tijd tot tijd eveneens een journalist noemt, herhaalt het CGVS vooreerst dat aan uw profiel als journalist en aan uw problemen met de taliban in Afghanistan die geleid zouden hebben tot uw vlucht geen enkel geloof gehecht kan worden (cf. supra). Dit vormt een ernstige negatieve indicatie voor de oprechtheid van uw beweerd (voortgezet) politiek, antitalibanengagement na aankomst in België. De nodige opportunistische beweegredenen kunnen dan ook niet uitgesloten worden. Uw uitspraken dat het aan het licht brengen van de waarheid is 'als een deel van uw lichaam' (CGVS III p. 24) en dat u keer op keer werkte voor onschuldige mensen die in gevaar verkeerden en hen verdedigde (opmerkingen bij notities derde onderhoud CGVS III p. 27), getuigen in het licht van de ongeloofwaardigheid van uw profiel als journalist in Afghanistan geenszins van een oprechte en doorgedreven politieke overtuiging waarvan niet verwacht kan worden dat u hiervan afstand neemt of deze minstens tot binnen de grenzen van wat al dan niet mogelijk is in Afghanistan beperkt. Uw verklaringen over uw activiteiten in België liggen in dezelfde, weinig overtuigende lijn. Hiernaar gepeild bij uw tweede onderhoud kwam u niet verder dan te stellen dat u hier vrij bent en daarom alles, zonder angst te moeten hebben van de taliban, kan doen wat u wil en alles kan delen wat u wil. Over vrouwenrechten in België wist u op het moment van uw onderhoud in april 2024 enkel dat vrouwen hier alles mogen doen, meer wist u niet omdat u vooral bezig was met uw eigen zaken (CGVS II p. 13). Inzake het belang van vrije meningsuiting voor u legde u enkel uit dat u kan zeggen en doen wat u wil, zonder obstakels of problemen (CGVS II p. 15). Dergelijke oppervlakkige verklaringen na anderhalf jaar verblijf in België getuigen evenmin van een diepgaande socio-politieke overtuiging. Gelet op dit alles blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de antitalibaninhoud van uw sociale media uit te wissen.

U gaat er evenwel van uit dat de taliban al weten wat u hier allemaal doet en dat u hierom ook problemen zal krijgen wanneer u terugkeert (CGVS II p. 9, 12, 13). U kon deze vrees evenwel niet hardmaken. U bracht bij uw tweede onderhoud immers geen geloofwaardige concrete indicaties aan waaruit moet blijken dat de taliban van uw activiteiten op de hoogte zouden zijn of u hierom actief volgen. U beweerde dat u er zeker van bent dat zij uw sociale media opvolgen omdat u voor Enikass werkte en zij misschien bewijzen willen verzamelen dat u daar werkte, dat u voortwerkte zelfs nadat zij u duidelijk bevolen hadden ermee te stoppen (CGVS II p. 11, 12), wat ongeloofwaardig bevonden is. Uw uitleg dat de taliban bewijzen tegen u willen verzamelen, dat wat u doet tegen de islam is, slaat overigens in het licht van het door u voorgehouden asielrelaas nergens op: ze wilden u naar eigen zeggen immers al vermoorden omdat u toch terug als journalist zou zijn gaan werken ofschoon zij u hadden bevolen dit niet meer te doen (CGVS II p. 11),

waardoor het CGVS hoegenaamd niet inziet dat zij nog meer bewijzen tegen u zouden moeten / willen verzamelen, gesteld dat uw relaas enige waarheid zou hebben, quod non in casu.

U linkte uw vrees ter zake ook aan het feit dat de talibanleider die u destijds vasthield en die nu in uw regio een leidinggevende functie zou bekleden, S.K. (...), nog steeds op zoek was naar u (CGVS II p. 9). Echter ontbeert ook dit deel van uw relaas elke waarachtigheid.

Aangaande het feit dat u in België Nederlandse les heeft gevolgd en aan een studie verpleegkunde bent begonnen, concludeert het CGVS dat dergelijke activiteiten niet zonder meer gelijkgesteld kunnen worden met een verwestering die aanleiding zou kunnen geven tot vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, doch aan sich deel uitmaken van het integratieproces dat onlosmakelijk verbonden is met een verblijf in een land van onthaal. Deze zaken tonen aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf in België, maar niet dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt, waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk dat beschouwd zou kunnen worden als een fundamenteel kenmerk van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u dit opgeeft, noch dat dit niet te verenigen zou zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie.

Uw nationaliteit, identiteit, huwelijk en familiesamenstelling (zoals aangetoond door uw e-taskara, de foto van uw huwelijk, de foto van uw familie, de foto van uw overleden broer en de foto van zijn taskara) worden niet betwist. Uw betrokkenheid bij de jeugdraad van Khogyani (gestaafd met uw badge en enkele foto's van een studiedag) staat aan sich evenmin ter discussie. (...)."

4.5.8. De Raad is gehouden een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

4.5.9. De Raad stelt vast dat niet betwist wordt dat verzoeker zijn middelbare school afmaakte, tijdens de middelbare school een korte opleiding journalistiek volgde en dat hij in 2020-2021 studeerde aan de Parwan University. Evenmin wordt betwist dat verzoeker lessen Engels volgde, noch dat hij als vrijwilliger bij de jeugdraad van Khogyani Engelse les gaf aan kinderen en jongeren.

De Raad wijst erop dat verzoeker bij het CGVS onder meer gewezen heeft op de bedreigingen die het hoofd van de organisatie alsook zijn collega's bij de jeugdraad Khogyani van de taliban ontvangen hebben en op het feit dat het hoofd van de organisatie hen waarschuwde om waakzaam te zijn. Verzoeker verklaarde eveneens dat de studies verboden werden na de komst van de taliban, dat ze na druk van de bevolking terug open gingen maar dat 80 à 90% van die studies niet meer werd gedaan, dat de taliban vertelde dat in plaats van Engelse lessen en computer te leren, het beter is naar de madrassa te gaan en religieuze klassen, dat Engels een buitenlandse taal is en niet hoeft geleerd te worden.

4.5.10. De Raad stelt voorts vast dat verweerder betreffende de afkeer van verzoeker voor de algemene overtuigingen en handelingen van de taliban, waaronder de schending van de rechten van de vrouw, waaraan hij uiting heeft gegeven door zijn deelname aan een beperkt aantal politiek getinte evenementen en op zijn sociale media, verwijst naar verzoekers niet geloofwaardig profiel als journalist en naar de ongeloofwaardigheid van zijn vermeende problemen met de taliban, als negatieve indicatie voor de oprechtheid van zijn beweerd politiek antitalibanengagement na zijn aankomst in België. De Raad stelt vast dat verweerder in dit licht aanhaalt dat verzoeker zich ook op zijn sociale media van tijd tot tijd journalist noemt. Met betrekking tot het veruitwendigen door verzoeker van zijn "*politiek, antitalibanengagement*" door zijn deelname aan een beperkt aantal politiek getinte evenementen en op zijn sociale media stelt verweerder ook nog dat "*(d)e nodige opportunistische beweegredenen kunnen dan ook niet uitgesloten worden*".

De Raad wijst er in dit kader op dat het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel als zijnde journalist in Afghanistan, noch aan zijn beweerd problemen met de taliban die hebben geleid tot zijn vlucht, geen afbreuk doet aan de verplichting voor de Raad om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

De Raad wijst erop dat de deelname op zich aan een beperkt aantal politiek getinte evenementen door verzoeker, noch zijn politieke getinte *posts* op sociale media betwist worden. Ook wordt, betreffende zijn algemeen engagement, niet betwist dat hij reeds in Afghanistan op vrijwillige basis Engelse les gaf aan jongens en meisjes, hij ook in België als vrijwilliger werkzaam is en hij bovendien een opleiding verpleegkundige startte (die hij inmiddels echter gestopt is omwille van gezondheidsredenen).

4.5.11. De Raad wijst erop dat voorts niet betwist wordt dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten op 10 augustus 2021, dit is kort voor de val van de vorige Afghaanse regering, en dit op de leeftijd van 20 jaar. Hij woonde er in het dorp Ahmad Khel, in het district Khogyani, gelegen in de Afghaanse provincie Nangarhar. Verzoeker heeft zijn middelbare schoolopleiding voltooid, volgde daarnaast lessen journalistiek en is daarna naar de universiteit geweest, zijn zus was dokter/verpleegkundige en verzoeker volgde en gaf later Engelse lessen. Sinds 20 september 2022 verblijft verzoeker in België, dit is intussen ruim 3,5 jaar. Al deze elementen worden op zich niet betwist.

Voorgaande gegevens wijzen erop dat verzoeker, die meerderjarig is, in bepaalde mate reeds was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen vóór zijn komst naar België. De vraag stelt zich niettemin of er in hoofde van verzoeker kan worden aangenomen dat hij zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde waarden en normen eigen heeft gemaakt waardoor hij bij terugkeer dreigt te worden gevisieerd door de taliban.

In dit verband moet de Raad allereerst vaststellen dat uit verzoekers verklaringen op het CGVS naar voor komt dat hij reeds voor zijn komst naar Europa een eerder pro-westerse ingesteldheid had. Hiervoor kan worden verwezen naar zijn onderwijsparcours, in het bijzonder het feit dat hij Engelse lessen en een opleiding journalistiek volgde maar ook naar het feit dat hij Engelse lessen gaf bij de jeugdraad van Khogyani die onder meer gesponsord werd door buitenlandse en internationale instellingen. Daarnaast kan ook gewezen worden op zijn motivatie om als vrijwilliger Engelse les te geven, waar hij enerzijds wijst op het helpen van arme kinderen, doch ook op het helpen van meisjes die niet de gelegenheid hadden om te studeren.

Tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS op 8 april 2024 gaf verzoeker verder, nadat hij zijn vluchtrelaas vrij kon uiteenzetten en gevraagd of er nog zaken zijn die hij vreest of waarom hij een vrees heeft, bij terugkeer naar Afghanistan, aan dat hij hier een tijdje in België heeft gewoond, dat dit een gevaar kan zijn bij terugkeer, dat hij tatoeages heeft en foto's met vrouwen op zijn twitter, dat dit verboden is, dat hij actief is op twitter, meestal tegen de taliban en dat hij verwacht in gevaar te zullen zijn vanwege de posts bij een terugkeer (PO 8/4/2024, p. 9).

Verzoeker gaf ook aan dat hij deelgenomen heeft aan evenementen in het kader van internationale vrouwendag, dat hij een speech gegeven heeft in de Engelse taal omdat hij zijn stem wou laten horen voor anderen, dat zijn speech ging over de problemen van vrouwen en hun rechten, dat ze daar precies in een gevangenis blijven thuis, dat het de vraag is hoe zij beroepen als ingenieur en "*dochters*" moeten uitoefenen zonder scholing, dat hij hier een vrij leven heeft, dat hij dingen doet die verboden zijn zoals kopen en verkopen van alcohol en met vreemde vrouwen op de foto staan, dat hij een tatoeage heeft, niet altijd bidt, dat hij in België alles kan delen met anderen over hun rechten en andere zaken, dat hij in Afghanistan niets kon delen met andere mensen over gevoelens, problemen van andere mensen daar aldaar alles tegen je gebruikt kan worden, dat hij op twitter post onder zijn eigen naam en dat belangrijk is voor hem, dat als hij iets deelt met anderen, zij mogen weten wie hij is. Hij wijst er ook op dat hij een vriendin heeft, dat hij lange tijd afwezig is van zijn vrouw en een relatie wil met een andere vrouw, dat dat kan.

Deze meer liberale ingesteldheid en houding van verzoeker kan bevestiging vinden in de door hem neergelegde stukken en komt oprecht voor.

Uit de stukken die verzoeker had voorgelegd bij het CGVS blijkt dat verzoeker op zijn sociale media berichten post die gericht zijn tegen de taliban, inclusief over de schending van de vrouwenrechten in Afghanistan, alsook dat verzoeker deelgenomen heeft aan een activiteit die – zoals hij verklaart en niet wordt betwist – georganiseerd werd door Iraniërs ter gelegenheid van internationale vrouwendag en alwaar hij een korte speech gaf over vrouwenrechten in Afghanistan.

Uit de voorgelegde stukken blijkt daarnaast dat verzoeker grote inspanningen heeft geleverd om Nederlands te leren alsook dat hij tewerkgesteld is en studeert. Uit de stukken blijkt ook dat hij, initieel, een opleiding 'graduaat basisverpleegkundige' volgde. Volgens zijn verklaringen ter terechtzitting zou hij deze studie hebben stopgezet om gezondheidsredenen en zou hij heden een opleiding 'Management/Languages' volgen.

Uit de voorgelegde getuigenverklaringen blijkt dat verzoeker een voorbeeldige attitude heeft, een uitstekende motivatie en knap leervermogen, dat hij de taken goed uitvoert en zich helemaal aan de regels houdt, dat hij een heel positieve en gemotiveerde indruk geeft (VDAB, 26 mei 2023), dat hij wenst bij te dragen aan de samenleving, dat hij altijd enthousiast, leergierig en heel sociaal is in de klas (CVO Brussel, 22 september 2023, 25 oktober 2023), dat hij een uiterst gemotiveerde cursist is met een grote openheid en nieuwsgierigheid voor de Nederlandse taal, dat hij gezond ambitieus is en dat zijn kennis van Belgische en Vlaamse cultuur en gewoontes opvallend is, dat hij veel sociale competenties heeft (CVO Brussel, 13 november 2023), dat hij goed leest en schrijft en zoveel mogelijk gesprekken voert met moedertaalsprekers (CVO Brussel), dat hij andere cursisten hielp die het moeilijker hadden met de leerstof (CVO Brussel), dat hij

een aanwinst was voor de klas en zich ook buiten de lessen engageerde in conversatietafels en de Nederlandstalige bibliotheek, dat hij ook actief op zoek was naar werk en opleidingen (CVO Brussel), dat – betreffende de opleiding graduaat basisverpleegkundige – een mondelinge screening duidelijk maakt dat hij intern gemotiveerd is om de opleiding te volgen (Sint Guido Instituut, 27 maart 2024) en dat hij alles wou weten over de Belgische cultuur en zich op het vlak van manier van leven thuis voelde (M.S., 14 november 2023). Daarnaast blijkt ook dat hij zich blijvend inzet voor integratie en participatie binnen de samenleving, dat hij sinds 2024 in het kader van ‘Samen voor een Diploma’ meeloopt als student, dat dit een beweging is rond gelijke onderwijskansen, dat hij sinds dit academiejaar actief is als ambassadeur van ‘Samen voor een Diploma’, dat dit inhoudt dat hij zijn eigen ervaringen deelt om anderen te inspireren, dat hij naar een overleg ging met het CAW Brussel waarbij hij in gesprek ging met 25 onthaalmedewerkers over zijn ervaringen met studeren, ondersteuning krijgen en anderen inspireren, dat, hoewel het duotraject met zijn mentor is afgelopen, hij nog altijd contact houdt met zijn mentor wat wijst op respect en dankbaarheid, dat hij altijd geïnteresseerd is om nieuwe plekken te ontdekken en nieuwe mensen te leren kennen, dat hij een duidelijk en volgehouden inspanning levert om zich te integreren, te ontwikkelen en een positieve bijdrage te leveren aan de gemeenschap en dat zijn gedrag, motivatie en inzet getuigen van een sterke bereidheid om een toekomst in België op te bouwen (I.V., 27 november 2025), dat hij werkt in het kader van een studentenovereenkomst en zijn functie met grote ernst en verantwoordelijkheidszin vervult, dat hij zich steeds onderscheiden heeft door zijn stiptheid, betrouwbaarheid en positieve werkhouding, dat hij respect toont voor collega's, klanten en leidinggevers en zich aan de geldende regels en afspraken houdt en dat hij ervaren wordt als een gemotiveerde en waardevolle medewerker binnen het team (verantwoordelijke/werkgever, 19 februari 2026).

Ter terechtzitting verklaart verzoeker in vlot Nederlands dat hij sinds drie jaar in België leeft, dat hij helemaal geïntegreerd is, dat hij student is in de week en tegelijk barmedewerker ernaast, dat zijn ideeën, waarden en levensstijl zijn veranderd, dat hier sprake is van vrijheid, gelijkheid en een open samenleving, dat hij bang is om terug te keren naar Afghanistan, dat hij zijn studies verpleegkundige gestopt is om gezondheidsredenen en hij heden ‘Management/Languages’ studeert, dat hij een bedrijf wil opbouwen en mensen helpen, dat hij in het eerste jaar zit, dat hij goed is in talen, dat hij nu bij een Belgisch gezin woont, dat hij veel stages heeft gedaan in ziekenhuizen en woonzorgcentra, dat hij tatoeages heeft op zijn armen en buik, dat hij zich vrij voelt om alles te doen in Europa en België en dat hij vrijwilliger is bij EVA bxl, dat hij daar mensen helpt, dat hij studenten die naar België komen helpt met de taal.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken en gegevens blijkt genoegzaam dat verzoeker een divers netwerk heeft uitgebouwd en dat hij zich openstelt voor de Belgische cultuur. De talrijke getuigenissen die voorliggen zijn afkomstig van verschillende profielen, waaronder zijn werkgever, vrijwilligers in de bibliotheek Muntpunt, zijn leerkrachten, een medewerker van de VDAB, de coördinator opleiding graduaat basisverpleegkunde en de initiatiefontwikkelaar ‘Samen voor een Diploma’. Hieraan kan dus een zekere bewijswaarde worden gehecht. Deze getuigenverklaringen geven eensgezind aan dat verzoeker iemand is met een zeer sterk aanpassings- en integratievermogen en dat hij zelfstandig veel inspanningen heeft geleverd om zich aan te passen aan de Belgische taal en cultuur. Hij wordt omschreven als iemand die zeer respectvol omgaat met zijn medemens en klaarstaat om mensen te helpen. Zijn Nederlands is daarnaast heel goed.

Uit de verschillende getuigenissen alsook de aanwezigheid van verzoekers mentor ter terechtzitting, blijkt dat verzoeker contacten blijft onderhouden met verschillende personen waarmee hij in aanraking kwam en die voor hem iets betekend hebben op zijn integratiepad.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker, niettegenstaande hij zijn volledige jeugd in Afghanistan doorbracht, reeds tijdens zijn verblijf in Afghanistan blijk gaf van een zekere pro-westerse ingesteldheid en hij vervolgens gedurende zijn verblijf van intussen ruim 3,5 jaar in België erin is geslaagd vloeiend Nederlands te spreken en is uitgegroeid tot een zeer gewaardeerd medewerker in een restaurant, tot een gewaardeerde en geëngageerde vrijwilliger die helpt nieuwkomers te ondersteunen in hun studies alsook een stabiel netwerk heeft opgebouwd en sociale relaties onderhoudt met Belgen (mentor – vrijwilligers bibliotheek Muntpunt). Op die wijze wordt hij in de Belgische samenleving ondergedompeld en participeert hij er ook actief in.

Daarnaast blijken kritische uitspraken op verzoekers sociale media betreffende de taliban en betreffende de schending van vrouwenrechten in Afghanistan, alsook een deelname aan een activiteit ter gelegenheid van internationale vrouwendag alwaar hij een korte speech gaf over vrouwenrechten in Afghanistan.

Zo hieruit niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker daadwerkelijk ‘verwesterd’ is en zich Belgische en Europese waarden en normen op bewuste wijze volledig heeft eigen gemaakt, dient te worden vastgesteld dat hij zich van bij zijn aankomst in België heeft ondergedompeld in de Belgische samenleving en hij tijdens zijn maatschappelijke participatie – mede gelet op de aard van zijn verklaringen, de neergelegde documenten, zijn sociale contacten en zijn politiek getinte uitingen op sociale media en in het openbaar – onmiskenbaar wordt geconfronteerd met en zich openstelt voor opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de grondrechten van de Europese

Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het recht op vrije meningsuiting, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban.

Er kan daarbij, hoewel verzoeker reeds meerderjarig is, redelijkerwijze worden aangenomen dat een dergelijke onderdompeling een impact heeft gehad op zijn verdere ontwikkeling als jonge twintiger en de wijze waarop hij zich tot op heden gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Er werd reeds op gewezen dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden.

Betreffende zijn zichtbaarheid dient er voorts ook op gewezen te worden dat niet betwist wordt dat verzoeker bij de jeugdraad in Khogyani Engelse les gaf aan leerlingen, waardoor hij in zijn regio niet onbekend kan zijn.

Bovendien kan de Raad er niet omheen dat aldus niet betwist wordt dat verzoeker, tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, Engelse lessen gaf. Volgens de beschikbare landeninformatie (EUAA *Country Guidance* mei 2024, p. 60) blijkt dat het geven of volgen van Engelse lessen wordt beschouwd als een link met westerse landen en aanleiding kan geven tot geweld door de *de facto* autoriteiten. Ook uit de EUAA *Country Focus* van november 2024, blijkt dat vooral de lagere rang onder de taliban een afkeer hebben van het Engels (p. 130). Het algemeen ambtsbericht bevestigt deze informatie ook waarin wordt gesteld dat Engels spreken wordt gezien als “*een band met de vijand*” (p. 149).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet bovendien rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, aangezien hij voor de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Er wordt aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. De kans bestaat dat verzoeker, gelet op zijn profiel en individuele omstandigheden, zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio in het land van herkomst de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van herkomst.

4.5.12. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, wordt het aannemelijk geacht dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd – onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België, waaronder zijn uitspraken op sociale media en zijn opleiding als verpleegkundige – als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Daarbij moet aldus ook rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker voor de machtsovername door de taliban uit Afghanistan is vertrokken en dus niet vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen die ondertussen aanzienlijk zijn verstrakt onder het taliban regime.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

4.5.13. De Raad is van oordeel dat *in casu*, verzoekers individuele omstandigheden cumulatief beoordeeld en alsook afgewogen in het licht van de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de beschikbare algemene landeninformatie, voldoende ernstige risicobepalende omstandigheden voorhanden zijn om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aan te nemen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke en/of religieuze overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36).

4.5.14. Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

4.5.15. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt voorts niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

4.5.16. De Raad merkt ten slotte op dat verweerder geen nota heeft ingediend en evenmin aanwezig was ter terechtzitting.

4.5.17. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER